

Vũ Đức Nghiêm, Anh Tôi - *Vũ Trung Hiền*

Chương Mười - Gọi Người Yêu Dấu

Một người quen biết, chưa phải là bạn, của Vũ Đức Nghiêm, là thiếu tá T. phục vụ tại Bộ Tổng Tham Mưu, Saigon. Lúc này, anh Nghiêm cũng vừa được thăng cấp thiếu tá, sau bảy năm mang lon đại úy.

Anh T., đã có gia đình rồi, quen biết, và sau đó, liên hệ mật thiết với một phụ nữ hai mươi mốt tuổi. Cho đến lúc nàng có thai được bốn tháng, thiếu tá T. tìm cách giải quyết vấn đề, và lẩn tránh trách nhiệm. Qua một sĩ quan khác, anh biết Vũ Đức Nghiêm đang quản lý một số biệt thự trên Đà Lạt. Anh nhờ người sĩ quan trung gian nói Vũ Đức Nghiêm giúp sắp xếp, cho “cô em gái” anh tạm trú trên đó một thời gian, trong lúc chờ sanh.

Vốn tính hay thương xót và giúp đỡ người gặp hoạn nạn, Vũ Đức Nghiêm nhận lời giúp, đưa “cô em gái” thiếu tá T. về sống trên căn gác ngôi biệt thự quét vôi hồng, nằm ở khoảng đường từ Buru Điện Đà Lạt đến Thác Cam Ly, trên một ngọn đồi tương đối vắng người qua lại.

Người phụ nữ trẻ này không đem theo một thứ gì để chuẩn bị cho lần sanh nở sắp tới, ngoài một xách tay nhỏ.

Vũ Đức Nghiêm bỏ tiền sắm sửa cho nàng những gì nàng cần, kể cả cung cấp thức ăn cho nàng hàng ngày.

Con người, nhất là một phụ nữ yếu đuối, tứ cố vô thân, trong hoàn cảnh như vậy, có lẽ gỗ đá mới không mềm lòng trước những săn sóc ân cần đó!

Từ biết ơn dẫn đến cảm phục con người hào hiệp chăm lo cho nàng, một người chưa hề quen biết, còn hơn cha của đứa trẻ đang nằm trong bụng nàng!

Và một ngày nọ, người phụ nữ trẻ tuổi đã gục đầu lên ngực chàng thiếu tá 39 tuổi-một-vợ-bảy-con, khóc như mưa như gió!

Rất có thể, nàng khóc để trút hết nỗi đắng cay, tủi nhục vì bị tình nhân lừa dối. Có thể đó cũng là những giọt lệ vui mừng, cảm động vì nàng mơ hồ thấy dường như thuyền mình đã tìm được một bến đậu. Bến đậu, dù tạm bợ, vẫn còn hơn lênh đênh giữa dòng, trong cơn bão tố!

Và con người, nhất là một người đàn ông khỏe mạnh, thì chỉ có là gỗ đá, hoặc một ông thánh, trong một tình huống vô cùng thuận lợi, biệt thự vắng, căn phòng vắng, chỉ có hai người, mới từ chối một sự dâng hiến như vậy!

Cuộc tình đã cuốn xoáy Vũ Đức Nghiêm vào trong, như một cơn lốc dữ dội. Và sau đúng năm tháng miệt mài, sau khi người phụ nữ sanh xong, và được một người đàn ông rộng lượng trong thành phố sương mù này cưới về, cuộc tình cũng phải đến lúc chấm dứt!

Dứt rồi, và Vũ Đức Nghiêm trở về với bốn phận của người chồng, người cha. Nhưng mỗi khi lái xe đi ngang căn biệt thự hồng, nơi ghi dấu bao kỷ niệm ái ân; lúc một mình bước lên đồi xưa, nhìn mây trắng bay, nhớ lại những lần hai kẻ yêu nhau, tay trong tay, từng sánh bước, con người nghệ sĩ đa cảm đã bật khóc!

Qua làn nước mắt long lanh, anh gọi tên nàng, thì thào những lời tình tự, nhờ gió đưa đến bên nàng...

Từ Saigon, tôi biết tâm trạng đau đốn của Vũ Đức Nghiêm. Tôi viết thư cho anh, ít nhất mỗi tuần một lá.

Tôi khuyên anh hãy dùng thiên tài của mình, chuyển những xúc động, những xót xa, đau đớn ấy thành tác phẩm.

Và thế là một loạt tình khúc đánh dấu giai đoạn lãng mạn nhất đời anh, được tuần tự gửi đến cho tôi. Tôi hãnh diện xác nhận: Trong giai đoạn 1969-1970, tôi là người đầu tiên được hát những ca khúc Vũ Đức Nghiêm sáng tác.

Từ “Nước Mắt Long Lanh”, “Đồi Xưa Mây Bay”, “Chỉ Còn Mình Ta Trên Đồi”, cho đến “Gọi Người Yêu Dấu”, “Năm Tháng Phù Du”, “Nắng Thu Tàn”, “Biệt Thự Hồng”, và hàng chục tình khúc khác, anh luôn luôn gửi cho tôi xem trước tiên, và yêu cầu tôi góp ý. Có thể nói, đây là thời gian Vũ Đức Nghiêm sáng tác mạnh nhất.

Đúng như tôi dự đoán, một khi những xúc động mãnh liệt đó được thể hiện hết tác phẩm này qua tác phẩm khác, nỗi buồn tiếc trong anh cũng nguôi ngoai dần, và một thời gian sau đó vài năm, mọi sự đã trở lại bình thường trong sinh hoạt gia đình anh.

Có thể nói, nữ danh ca Thanh Lan là người đầu tiên đưa bài “Gọi Người Yêu Dấu” đến với quần chúng. Không có Thanh Lan, chắc chắn bài hát này không được đông đảo thính giả biết tới và yêu chuộng như thế.

Thanh Lan đã thu băng ca khúc này trong băng Shotguns của nhạc sĩ Ngọc Chánh, đầu thập niên 1970.

Trong chương trình Quỳnh Giao, phát trên đài Quân Đội, nữ danh ca Quỳnh Giao đã nói: “Sau đây, Quỳnh Giao xin mời các anh chiến sĩ nghe bản “Gọi Người Yêu Dấu” của Vũ Đức Nghiêm. Nhạc sĩ Vũ Đức Nghiêm sinh năm 1930 tại Hoàn Nha, Nam Định. Anh theo học trường Chu Văn An, Hà nội. Động viên khoá 1, Trường Sĩ Quan Trừ Bị Nam Định, anh hiện mang cấp bậc thiếu tá. “Gọi Người Yêu Dấu” là nhạc khúc trích trong tập Tình Khúc Cho Ly Cơ, được anh viết ở Đà Lạt. Bản “Gọi Người Yêu Dấu” sẽ được gửi tới các anh chiến sĩ qua tiếng hát Hồng Vân.”

Hồng Vân là ca sĩ trong ban Tam Ca Đông Phương một thời lừng lẫy. Hai ca sĩ kia là Thu Hà và....

Bản “Gọi Người Yêu Dấu” có thể được coi như ca khúc đề đời của Vũ Đức Nghiêm.